

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Medlem af Folketinget Sofie Carsten Nielsen (RV) har den 19. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 39 ad L 62 til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

19. november 2015

Spørgsmål nr. 39:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan forholdet mellem den udøvende og dømmende magt i den foreslåede suspensionsperiode adskiller sig fra den almindelige retstilstand, samt hvordan disse forskelle kan begrundes ud fra retsstatsprincipper?

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Svar:

1. Med den foreslåede bestemmelse i § 37 k lægges der op til, at udlændinge-, integrations og boligministeren i særlige tilfælde kan beslutte, at udlændingelovens § 37, stk. 1, 1. pkt. (om automatisk domstolsprøvelse inden for tre døgn), og § 37, stk. 3, 2. og 3. pkt. (om fastsættelse af frist for fornyet domstolsprøvelse af frihedsprøvelse), skal suspenderes i en nærmere bestemt periode.

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Det foreslås endvidere, at udlændinge i suspensionsperioden alene *efter anmodning* fremstilles for retten, der tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse. Findes frihedsberøvelsen lovlig, kan anmodning om fornyet fremstilling for retten ikke fremsættes, før der er forløbet 4 uger fra kendelsens afsigelse. I øvrigt finder de almindelige regler for domstolsprøvelse i §§ 37-37 e anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Når suspensionsperioden ophører ved udløb eller tilbagekaldelse, lægges der med lovforslaget op til, at politiet snarest muligt skal indbringe spørgsmålet om den fortsatte frihedsberøvelse af udlændinge efter udlændingelovens § 36 for retten, der træffer afgørelse herom, medmindre den pågældende forinden løslades. Dette indebærer, at politiet – når suspensionsperioden ophører – vil skulle indbringe spørgsmålet om den fortsatte frihedsberøvelse af alle administrativt frihedsberøvede udlændinge for retten, medmindre de løslades. Hvis frihedsberøvelsen findes lovlig, fastsættes der i kendelsen en frist for fortsat frihedsberøvelse. Herefter finder de almindelige regler i §§ 37-37 e igen anvendelse. I tilfælde, hvor suspensionsperioden er blevet (løbende) forlænget, indtræder forpligtelsen efter den foreslåede bestemmelse først ved udløbet at den sidste periode.

2. Den foreslåede bestemmelse i § 37 k indebærer *for det første*, at politiet i suspensionsperioden ikke automatisk skal indbringe spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og opretholdelse for retten. Domstolsprøvelse vil efter udlændingeloven herefter alene ske,

hvis udlændingen anmoder politiet herom. En udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36, vil således også under en eventuel suspensionsperiode have ret til at få prøvet spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og opretholdelse ved retten.

De foreslåede bestemmelser indebærer *for det andet*, at domstolsprøvelse efter anmodning ikke nødvendigvis vil finde sted inden for tre døgn, efter frihedsberøvelsen er iværksat – og heller ikke nødvendigvis inden for tre døgn efter anmodningen om domstolsprøvelse er fremsat. I suspensionsperioden vil domstolsprøvelse skulle ske, så hurtigt det er muligt i den konkrete situation. Hvor hurtigt domstolsprøvelsen vil kunne ske, vil bl.a. afhænge af, om et meget betydeligt antal udlændinge frihedsberøves og ønsker domstolsprøvelse.

De foreslåede bestemmelser indebærer *for det tredje*, at retten i forbindelse med en domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed – i modsætning til i dag – ikke skal fastsætte en frist for fortsat frihedsberøvelse, hvis frihedsberøvelsen findes lovlig og opretholdes. Endvidere vil en udlænding ikke kunne anmode om fornyet domstolsprøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 37 k, stk. 2, før der er forløbet 4 uger fra kendelsens afsigelse.

3. Udlændinge-, integrations- og boligministeren skal i forbindelse med en beslutning om suspension fastsætte en bestemt periode, for hvilken suspensionen skal have virkning. Det forudsættes, at perioden fastsættes så kort, som omstændighederne tillader, og at perioden i almindelighed ikke vil udgøre mere end 14 dage ad gangen.

Inden udløbet af en suspensionsperiode skal ministeren tage stilling til, om der er grundlag for at træffe en ny beslutning om suspension efter den foreslåede bestemmelse. Det er således muligt at forlænge tidsperioden, hvis grundlaget for at suspendere den automatiske domstolsprøvelse fortsat er til stede. Der er i princippet ikke nogen grænse for, hvor mange gange ministeren kan forlænge en suspensionsperiode, forudsat at betingelserne herfor er til stede. Hvis det i løbet af en suspensionsperiode viser sig, at behovet for suspension ikke længere er til stede, skal suspensionen kaldes tilbage.

4. Som anført ovenfor under pkt. 3. ændrer den foreslåede suspensionsordning ikke ved, at udlændinge, der frihedsberøves efter udlændingelovens § 36, fortsat har ret til at få spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse prøvet ved retten. Udlændingen vil i forbindelse med frihedsberøvelsen også fortsat have krav på at modtage skriftlig underretning om muligheden for domstolsprøvelse og muligheden for at få en advokat beskikket af retten under domstolsprøvelsen på et sprog, som udlændingen forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.

Det er på den baggrund Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets opfattelse, at den foreslåede suspensionsordning ikke ændrer ved forholdet mellem den dømmende og den udøvende magt.

Der henvises endvidere til pkt. 2.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12 (den foreslåede bestemmelse i § 37 k).

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft